

عنوان مقاله:

بررسی خشم خیابانی وقوانین برخورد با آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آسیب های اجتماعی و روانی با تاکید بر علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

ماریا سعیدی گراغانی - مدیر عامل موسسه حقوقی طنین عدالت سبزواران

خلاصه مقاله:

یکی از اصلی ترین دلایل حضور مردم در پزشکی قانونی همین نزاع ها و درگیری های خیابانی است، اغلب قتل ها و صدمات جبران ناپذیر، از قبل برنامه ریز نشده است و در یک لحظه اتفاق می افتد. متأسفانه سهولت دسترسی به سلاح های سرد علت تام این قتل ها بوده که ضارب در حین ضربه زدن، اصلاً به عواقب آن فکر نمی کند. در چنین جامعه پر از استرس، کسب مهارت صبر و سکوت و توانایی کنترل عصبانیت از اساسی ترین لازمه های زندگی در جوامع امروزی است. در قانون مجازات اسلامی به موضوع منازعه و درگیری پرداخته شده است که این امر را به نوعی محل امنیت و آسایش عمومی مردم یک جامعه قلمداد نموده است. منازعه به درگیری و نزاع میان انسان ها، به شکلی که زد و خورد از سوی هر دو طرف صورت بگیرد اطلاق می شود. منازعه به عنوان یک رفتار یا پدیده وافر در جامعه ایرانی شناخته می شود و در قوانین کیفری نیز جرم انگاری شده و مجازات هایی نیز برای اینگونه رفتارها تعیین گردیده است. جرم منازعه زمانی محقق می شود، که حداقل چهار نفر به زد و خورد با یکدیگر مشغول باشند. منازعه ممکن است از طریق زد و خورد بدنی و یا با توسل به ابزارهایی مثل چوب، سنگ و ... انجام شود، مثل اینکه افرادی از فاصله های دور یا نزدیک به سوی هم سنگ پرتاب نموده یا تیراندازی کنند. با توجه به جرم انگاری منازعه، اشخاصی که در درگیری های خیابانی یا غیرخیابانی شرکت می کنند، به تحمل مجازات حبس محکوم می شوند. البته مجازات این اشخاص بر حسب نتیجه ای که در درگیری حادث می شود، معین خواهد شد. لذا در جریان یک منازعه باید نتایجی مثل مرگ، جراحت و نقص عضو برای همه یا تعدادی از افراد درگیر در زد و خورد ایجاد شود و بر طبق نوع نتیجه حاصل شده است که میزان مجازات افراد دخیل در منازعه نیز تعیین می شود.

کلمات کلیدی:

خشم خیابانی، قوانین، برخورد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1988576>

